

от най-старите човешки дейности. По данни от археологически проучвания един от първите праисторически солопроизводителни центрове в пределите на стария континент е Мировското солно находище, край Провадия. Това е единственият залеж на каменна сол в България.

Утвърждаването на соларството като един от основните поминъци в Анхиало има многовековна история. Обект на настоящото съобщение е как един от основните поминъци на град Поморие се изоставя, превръщайки се в една културна атракция.

В научната литература не са открити писмени извори за експлоатацията на солта през античността, затова е трудно да се определи от кога датира производството на морска сол в Анхиало. Според българските историци, солниците са съществували още преди основаването на града (около V век пр. Р. Хр.). Вероятно в античността са съществували естествени натурални солни полета. Чрез прехвърлянето на морската вода в скалисти места и малки плитчинки може да се добива сол дори и леко да е нагарчала. За едно промишлено производство, технологичен процес, можем да говорим в един по късен етап, когато природата е формирала очертанятията на Поморийското езеро. Ето защо първи писменни данни откриваме във венециански портолан от края на 14 век, в който е упоменато, че „Анхиало е град и добро пристанище и има и солници”. В „Сметководната книга” на Антонио Барбери от 1366 г. се упоменава за износ на сол от Несебърското пристане, което косвено ни навежда, че тази сол е добита в Анхиало ” (Петров/ Гюзелев 1978, 266, 292).

За солопроизводство в Анхиало през Османския период има голям брой писмени свидетелства. Документи, регламентиращи отношенията между султана и соларите, освобождаването от данъци и привилегирания статут на соларската професия. Износът и пътищата на анхиалската сол. Списъци на хората заети със този поминък и много други (**Грозданова/ Андреев 1986**).

През XIX и XX век в България се произвежда основно морска сол добивана от Анхиалските солници. Съчетаването на благоприятни природоклиматични условия – равна земя, ветровито място и най-вече солено езеро, препредаването на тази традиция от поколение на поколение са факторите, които нареждат солодобива като традиционен поминък на анхиалци. Ролята му като основен солопроизводителен център е неизменна,